

Mom. 2. Skiljer mannen sig sjelf från hustrun eller hustrun ifrån mannen till säng och säte af hat eller illvilja och håller sig i landet uppe från hus och hem, eller drifver man hustru, eller hustru mannen ur hus och bo, och nyttjar der begges gods och egendom; döme då Rätten jemväl till skilnad, och fyller den brottslige dertill skadan.

§ 2.

Vilja makar skiljas för dem emellan uppkommen vedervilja, utan att någondera beskyller annan för vållande dertill: inställes sig hos Rätten personligen.

Förklara de gemensam och allvarlig åstundan att skiljas, föreställa dem Rätten att sämjas. Framhärda de i sitt uppsåt och komma till Rätten åter sedan sex månader förflutit från det de första gången sig inställde, varde den skilnad beviljad, der de ej heller då kunna vid Rätten förlikas.

Jag anhåller om vederbörlig remiss af denna min motion till Lag-Utskottet.

Stockholm den 28 Januari 1870.

Herrman Schmidt.

N:o 125.

Af Herr J. Sjögren: Om ändring af hvad i 1862 års konkurslag 41 § stadgas angående tillsättande af Rättens ombudsman.

Bland de nya föreskrifter, som influtit i 1862 års konkurslag, är stadgandet i 41 § angående tillförordnande af en Rättens ombudsman, ett af dem hvaraf stundom olägenheter uppstå. På landsbygden är domaren i förlägenhet att träffa per-

soner med tillbörliga insigter för detta uppdrag; och den aflöning, hvarmed denne förr okände funktionär, jemlikt 66 §, bör förseas, har till oundviklig följd, att arfvodet till gode män och syslomän i hvarje konkurs måste förhöjas med femtio procent, utan att erfarenheten hittills visat någon bestämd fördel af denna nya institution eller befrämjat någon märkbar skyndsamhet i utredning eller avslutande af konkurser.

När borgenärer äro i tillfälle att bland gode män eller syslomän invälja någon nog lagklok person att i rättegångsären den bevaka konkursboets rätt och riktigt utskifta tillgångarne fordringsegarne emellan, begagna de vanligtvis denna utväg och då är en dem påtrugad rådgifvare alldeles öfverflödig, äfvensom de ökade omkostnader, som erfordras för tillfredsställande af en tredje persons anspråk, blifva en obehöflig minskning i tillgångarne.

Jag anhåller derföre få till Riksdagens höga pröfning hemställa, att vid inträffad konkurs någon Rättens ombudsman icke må förordnas, innan borgenärerna hörde blifvit och deras pluralitet hos domaren eller domstolen derom framställt begäran — äfvensom att då Rättens ombudsman icke tillförordnas, dennes i konkurslagen upptagna åliggande må öfverflyttas å boets gode män och syslomän, såvida ej mera lämpligt anses, att dessa bestyr af domaren öfvertagas.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

J. Sjögren.

N:o 126.

Af Herr P. Jonsson: Om förhöjning af anslaget till utdikningar och vattenaf-tappningar i de nordliga länen af riket.

Före sistlidne riksdag hade till Styrelsen för väg- och vattenbyggnader i riket inkommit 134 förslag om aftappning af vattensjuka och frostförande trakter, hvarför arbetskostnaden blifvit beräknad till icke mindre än 1,032,521 R:dr 33 öre.